

3. Публічне управління та адміністрування у цифровому суспільстві: монографія / Г. В. Ортіна та інш. Мелітополь: ФОП Однорог Т.В., 2020. 194 с. <http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/10419/>

Осипова М.В.

ПУБЛІЧНЕ ІНФОРМУВАННЯ В ПОДАТКОВІЙ СФЕРІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Гарантом вирішення соціальних і економічних завдань, які виконує держава на кожному етапі свого історичного розвитку, є дієвість податкової системи України. Саме податкова система формує принципи взаємодії бізнесу, громадян та влади, забезпечує наповнення державного та місцевих бюджетів.

Цьому у значній мірі сприяло ухвалення та введення в дію з 01 січня 2011 року норм Податкового кодексу України.

Однак, як показує практика, сучасна нормативно-правова база оподаткування в Україні є нестабільною, неоднозначною, а окремі податкові законодавчі норми – недостатньо узгодженими.

У зв'язку з цим серед напрямів удосконалення відносин між контролюючими органами та платниками податків варто виділити достатню інформованість платників податків.

Податковим кодексом України визначено, що платник податків має право безоплатно отримувати у контролюючих органах, у тому числі і через мережу Інтернет, інформацію про податки та збори і нормативно-правові акти, що їх регулюють, порядок обліку та сплати податків та зборів, права та обов'язки платників податків, повноваження контролюючих органів та їх посадових осіб щодо здійснення податкового контролю [3, ст. 17].

Тому на контролюючі органи покладається обов'язок повного інформування платника про його права та обов'язки, які у нього виникають, причому таким чином, щоб ця інформація була доступна і зрозуміла для усіх платників податків.

Податкова грамотність і формування податкової культури – це одні з найважливіших умов для того, щоб податкова система та адміністрування ефективно працювали.

Сформована в Україні система соціально-політичних відносин населення і держави характеризується недостатньо високим рівнем податкової грамотності громадян. Тому, публічне інформування усіх верств населення – одна з важливих та дієвих форм інформаційно-роз'яснювальної роботи органів Державної податкової служби України, направлених на формування податкової культури населення, у тому числі платників податків.

І зараз податкова система перебуває у стані реформування, яке передбачає не тільки зміни у структурі самої служби, а і у податковому законодавстві.

Тому інформування бізнесу та громадськості з питань застосування податкового законодавства, запроваджених змін, а також діяльності податкових органів – надзвичайно важливий сегмент комунікативної політики органів податкової служби.

«Ми розуміємо важливість змін для платників податків, значну кількість новацій. Тому зараз проводимо роз'яснювальну роботу з платниками податків, щоб адаптація до нових правил відбулась успішно як для бізнесу, так і податківців», – зазначає Голова Державної податкової служби України Олексій Любченко [2].

Для виконання цих завдань податкові органи здійснюють цілий комплекс заходів, що дають можливість населенню отримувати знання з податкової тематики, а також залучати його до активних взаємовідносин з державою.

Органи державної податкової служби завжди відкриті для інформаційного співробітництва із суспільством і вони є абсолютними лідерами по відкритості, доступності і прозорості інформації [1].

Основна діяльність підрозділів Головного управління ДПС у Дніпропетровській області, які відповідають за комунікацію із платниками, спрямована на оперативне доведення до платників важливої інформації стосовно діяльності контролюючих органів, новацій та застосування податкового законодавства.

Для цього податковими органами використовуються різноманітні джерела публічного інформування платників податків у податковій сфері, наприклад, офіційний вебпортал «Державна податкова служба України» (tax.gov.ua); субсайти територіальних органів ДПС України офіційного веб-порталу; Державний сайт Міністерства фінансів України (mof.gov.ua); сайти органів державної влади; засоби масової інформації; соціальні мережі; публічні та масові заходи, що проводяться за участі органів ДПС; власна тематична друкована продукція.

Розвиток сучасного суспільства неможливий без інформаційних ресурсів і на сьогоднішній день важко уявити державу без засобів масової інформації.

Традиційними засобами масової інформації, з якими співпрацюють органи податкової служби, є друковані, тобто преса. Безумовно податкові органи тісно співпрацюють також і з електронними засобами масової інформації – радіо, телебачення, Інтернет-виданнями та Інтернет-агентствами.

Саме мас-медіа – один із основних каналів передачі інформації суспільству. Засоби масової інформації сприяють процесу комунікації податкових органів і платників.

Так, протягом січня – серпня поточного року у друкованих засобах масової інформації розміщено понад 1,5 тис. матеріалів, підготовлених податковими органами регіону, з питань податкового законодавства, на радіо та телебаченні – понад 1,6 тис. інформаційних повідомлень, в Інтернет-виданнях та Інтернет-агентствах – понад 17,1 тис. матеріалів.

Для комфорту, економії часу, особливо для власної безпеки під час дії карантину, використання дистанційних комунікацій є найбільш раціональним. Тому особливу роль у доведенні інформації до платника сьогодні виконує Інтернет.

Податкова служба йде в ногу із сучасністю. Так, для отримання оперативної податкової інформації платник має можливість скористатись субсайтом «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» офіційного вебпорталу ДПС України, який є однією з потужних інформаційних платформ.

За вісім місяців 2020 року підрозділами, які відповідають за комунікацію із платниками, підготовлено більше ніж три тисячі матеріалів, з яких: майже дві

тисячі – інформаційних, і понад одну тисячу – консультаційно-роз'яснювального характеру.

Всі ці матеріали розміщуються на субсайті «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області» і є доступними для кожного його відвідувача.

Слід зазначити, що податковими органами регіону постійно удосконалюються методи і форми публічного інформування платників податків з урахуванням сьогодення, зокрема, шляхом проведення публічних заходів (наприклад, зустрічей, семінарів) у режимі онлайн з використанням сервісів «Skype» та «Zoom».

Таким чином, комунікації платників і представників податкової служби зі зворотнім зв'язком є важливими і необхідними для обох сторін, дистанційні комунікації – це зручність і потреба сучасності.

Список використаних джерел

1. Відкритість. Доступність. Прозорість. [Електронний ресурс] – Режим доступу <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/429471.html>.
2. Олексій Любченко обговорив законодавчі новації у податковій сфері з керівництвом Громадської ради при ДПС. [Електронний ресурс] – Режим доступу <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/422612.html>.
3. Податковий кодекс України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI. [Електронний ресурс] – Режим доступу <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>.

Сурай І.Г.

ОЦІНЮВАННЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ТА ЇХ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ФУНКЦІОНАЛЬНО-КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД

У сфері державної служби оцінювання як кадрова технологія є багаторазовим дійством. Основною дієвою особою виступає претендент на посаду державної служби/державний службовець. При вступі на державну службу оцінюванню мають підлягати професійні компетентності особи, при оцінюванні службової діяльності – результати їх застосування.

В Україні результати службової діяльності державних службовців щороку підлягають оцінюванню для визначення якості виконання поставлених завдань, а також з метою прийняття рішення щодо преміювання, планування їхньої кар'єри [1, 2].

Зауважимо, що застосування функціонально-компетентнісного підходу потребує аналізу функцій та, як результат, визначення базових (ключових) компетентностей/компетенцій (знаннєвих, вміннєвих і поведінкових), наявність яких і створює підґрунтя для ефективного виконання цих функцій.

Нагадаємо, що у Великобританії в 1980-х брак кваліфікованих працівників став стимулом для застосування функціонально-компетентнісного підходу до професійного навчання і освіти. Це зумовило створення національної системи професійних кваліфікацій, які базувалися на професійних стандартах компетентності, виведених з функціонального аналізу професійної діяльності працівників. Ці системи професійних кваліфікацій базувалися на компетенціях, що демонструються на робочих місцях, а не на систематично придбаних знаннях і тим більше не на